

Πέτρου Γράβιγγερ

ΠΑΡΕΛΘΟΝ - ΠΑΡΟΝ - ΜΕΛΛΟΝ

Συμβολαί εις τήν μυητικήν άγωγήν του άνθρώπου

00000000000000

Π Ε Ρ Ι Δ Η Ψ Ι Σ

Τό άνθρώπινον πνεύμα, μέ σημεϊον έκκινήσεως τό Παρόν, άμφιταλαντεύεται πότε πρός τό παρελθόν και πότε πρός τό μέλλον, μέ σκοπόν νά άποκτήση έμπειρίαν άπό τήν Ιστορίαν και νά προβλέψη καταστάσεις αι όποϊαι θά του χρησιμεύσουν δια τήν τωρινήν του ζωήν. Εϊναι τοϋτο έμφυτος και δικαιολογημένος χαρακτήρ του πνεύματος. "Όταν όμως ο άνθρωπος, παρασυρόμενος άπό τήν φαντασίαν, τήν ύπερβολικήν άυτοπεποιθήσιν εις τάς ιμανότητά του, τήν ύπεροψίαν και τόν έγωισμόν, καλλι-εργή έδαφος άκατάλληλον δια τοιοϋτου είδους πτήσεις και τό όλιγώτερον χάνει πολύτιμον χρόνον εις ρεμβασμούς και όνειροπολήσεις, μή συγκρατούμενος εις τό παρόν, γίνεται άνεδαφικός και έγκαταλείπει τό κύριον Έργον του, τό όποϊον εϊναι ο σκοπός τής ενσαρκώσεως του επί τής Γης και πού συνίσταται εις τήν τελειοποίησιν του Εϊναι του και εις τό νά καταστή έμπράκτως χρήσιμος εις τόν έαυτόν του και τήν κοινωνίαν, άκτινοβολών γύρω του Άγάπην, αίσιοδοξίαν, έλευθερίαν και συναντησίαν.

Δια τοϋτο, ο κανονικός και συμφώνως προς τους

φυσικούς νόμους διαβίων άνθρωπος εκφράζει τόν τύπον του ισορροπημένου ανθρώπου, τόσον από φυσικής, όσον και συναισθηματικής και, νοητικής πλευράς, είναι αισιόδοξος και επαφίεται εις τους Νόμους της πνευματικής ιεραρχίας που διέπουν τόν Κόσμον, βέβαιος ών ότι 'Εκεῖνοι δέν πρόκειται νά τόν άδικήσουν, αλλά και τους όποιους ό ύπερόπτης άνθρωπος δέν δύναται επ'ούδενί λόγῳ θά έξαναγκάσῃ διά τεχνασμάτων και μικροανθρωπίνων χειρισμών.

Πρίν ή ό άνθρωπος επιδοθῇ εις την έρευναν του παρελθόντος ή του μέλλοντος, όφείλει νά καθαρθῇ, νά καταστῇ δηλ. κανονικός άνθρωπος, νά ισορροπήσῃ τάς συστατικάς του άρχάς, νά γνωρίσῃ καλώς τόν έαυτόν του, διότι μόνον υπό την προϋπόθεσιν αύτην ήμπορεῖ νά διακινδυνεύσῃ μίαν έρευναν τῶν άνωτέρων του φυσικού πεδίων, χωρίς νά παραπλανηθῇ εις ύποθέσεις και θεωρίας που μόνον την σύγχυσιν και τόν ἔλιγγον αὐτοῦ και τῶν άλλων ανθρώπων θά προκαλέσουν.

Τονίζεται λοιπόν ή έντονος και μεθοδική άσκησις του ανθρώπινου έντος με μέσα όχι "ύπερβατικά" και παράδοξα, τά όποῖα για τόν μή προητοιασμένον δύνανται νά έχουν καταστρεπτικά άποτελέσματα και αντίθετα τῶν άναμενομένων, ως και ή ολοκλήρωσις του άτόμου μέσα στο Παρόν, ώστε ή επί της Γῆς διαμονή μας νά άποφέρῃ καρπούς και νά μή παρέλθῃ ό βίος μας άγονος.

"Ένας τέτοιος βίος προσφέρει χαράν, εύτυχίαν, εύδαιμονίαν τόσον εις ήμᾶς, όσον και εις τό περιβάλλον μας.-

